

हरिसं-
॥ १ ॥

सर्ग-१५

श्री स्वामिनारायणाय नमो नमः ॥ अथ कविर्वसंतादिवर्णयितुं तावत्तं निरूपयति ॥ अथेति ॥ अथ मुनि कृतस्तुस
 नंतस्मृ यती नोपरमहंसा नां स्मरणं चितनेतस्मिन्नु वितोयोग्यः दयया परमकृपया सहितः सश्री हरिः ॥ अभिनवा
 ननवी नउदयः प्रादुर्भावो यस्य सः हि मांशुश्चंद्रः जलनिधेः समुद्रस्यैव शुभे भे गलकरैः चरितैराचरणैः ॥ श्रितजनस्य
 स्थानमभक्तस्य निरंतरं सततम् सुदमानंदम् अथयति विस्तारयति स्म दुतविलंबिनश्च नैलक्षणं तूक्तं प्राक् ॥ १ ॥
 प्रथितेति प्रथितं सर्वलोकविदितं धर्मसकुलं चैत्रास्तस्यावनेरक्षणे न स्पृश्यात् ॥ अथुति शिरोसिद्धादीणा
 अथ हि मांशुरिवाभिनवोदयः श्रितजनस्य मुदं चरितैः शुभैः ॥ जलनिधेः सदयः सनिरंतरं अथयति स्म यति स्म र
 णोचितः ॥ १ ॥ प्रथितधर्मकुलावनतसरः श्रुतिशिरो गणगीतमहायशाः ॥ जनसमाधि विधापनवीक्षणो नरमणी
 रमणीयगुणार्णवः ॥ १ ॥
 द्युपनिषदस्तेषां गणः समूहसैगी तंगानविषयीकृतं महायुवाः सर्वप्रकारेण सर्वोक्त
 एकीर्त्रिर्यस्य मतश्चोक्तः जनानां जीवानां समाधि विधापनं स्वमूर्त्तौ चित्तनिरोधकारयितुं वीक्षणप्रबलोकनेय
 यस्य सः येतदृष्टिपथमापुस्ते सर्वतन्मूर्त्तौ स्थिरचिन्ताप्रभवन्ननुतनुतस्य समाधि विधापने पात्रापात्रविचारः इत्यंभूतः
 सः नरमणिरक्षरपुरुषोत्तमः रमणीयाः सर्वजनप्रिया ये गुणावाक्यल्यौदायोदायस्तेषामार्णवः समुद्रः सः सुदंप्रथ

यतिस्तेतिपूर्वगानुषंगः ॥

विनतयेति विनतया विनयगुणयुक्तया अनिर्वाणं निरंतरं मरुतिभारभृता प्रेमभरवसाविति तं चरुं कृतं संकंचा
 पालद्वयं चंचलस्वभावरूपदोषोपयातयानथोक्तया अमलया विमुच्यताकमलया लक्ष्म्याकर्मामलयादि
 जैर्मलयापर्वतोत्सन्नैः फललितैरतिकंदरैः निलकैश्चंद्रनक्षत्रैः करणैः वज्रलादरमतिघीतिपुरःसरम् अर्चितः
 चंदनदृक्षैः पूजनासंभवाद्दृक्षणायातत्काष्टघर्षितमलयगुरुचंदनेन सप्रेमपूजित इत्यर्थः इत्यंभूतः समुदंप्रथ
 विनतयारतिभारभृता निर्वाणं विजितचापलद्वयणया र्चितः ॥ फललितैस्त्रिलकैर्बज्रलादरं कमलया मलयामलया
 द्वितैः ॥ ३ ॥ उभयमाश्रितलोचनलोभंभूनामत्रोभतयस्य निसर्गतम् ॥ वदननिर्मलचंद्रं विमुग्धताकमलचारुणिचा
 रुणिमापदे ॥ ४ ॥ अमितजीवविमोक्षविधिज्ञयादृषयुतामिहभक्तिमरुत्तमाम् ॥ हरिरधर्ममुदस्यसमूलनः सवि
 तानतताननमंडलः ॥ ५ ॥ यतिस्तेतिपूर्वगानुषंगः ॥ ३ ॥ उभयमितियस्यश्रीहरैः निसर्गं जंभाभिकमुत्प्राशि
 तानां स्वभक्तजनानां यानिलोचनानि चक्षुःश्रिता निलोभयतीति तन्तथोक्तम् उभयंभूनामसंतम् अत्रोभतं शुश्रु
 भे किंतु उभयमितिवेत्तवाह वदनं मुखमेवैव निर्मलचंद्रं मृगलोच्छनात्मकदूषणदीनविधुस्तस्य विमुग्धताम
 नोहरताकमलवच्चरुणिफंदरैपदे चरणयुगले अरुणिमात्रोणिमाचेति ॥ ४ ॥ अमितेति ततं विशालमान

हरिसं-
॥३॥

सर्ग-१५

नमंरुलं मुखमंरुलंयस्यसतथोक्तः ससहजानंदोहरिः इहास्मिद्धोकेऽप्रमिताऽप्रगणितायेतीवास्तेषां विमोक्ष
 आसंनिकश्रेयसस्तस्यविधित्तयाकर्तुमिच्छयाहेतुनाऽप्रधर्ममधर्मसर्गमुसमूलतः समूलंयथातथाउदस्य
 समुत्पाद्य इवयुतांस्वस्ववर्णाश्रमोचितधर्मसहितायुत्तमांस्वर्वाङ्कष्टाय भक्तिमुरुबुद्धयथातथावितत
 नविस्तारयामास ॥५॥ मधुरंनिविभुः क्षराक्षरआपकः गुरुः सर्वजनहिनोपदेशासथ्रीहरिः मधुरंमनोहरं क
 जितंशुद्धितंयस्यास्तयातथोक्तयाऽप्रभुभूताकोकिलयाऽप्रभिनवस्तलाजसंभूतः मधुर्वसंतइवमनोद्वया
 मधुरकृतितयामभूताविभुर्मधुरिवाभिनवः सगिरागुरुः ॥ रुचिहासलवेनमनोज्ञयाभृशमराजतराजतकां
 तिना ॥ ६ ॥ अच्युतिताखिलदेशिकमुद्धतकपटममुरमानमदान्तिताम् ॥ सविनिगायविवादिगुरुव्रजंसकल
 हंकलहंसगतिर्दुतम् ॥ ७ ॥ मनः प्रियागिरावाचारजतंरूप्यपेवराजतमुद्रादित्वात्सार्थेषुप्रसयः तस्यकां
 तिः शोभेवकांतिर्यस्यतेनतथोक्तैरुचिरः कंदरोयोद्गमोद्गसनंतस्यलंबोलेनास्तेनचभृशमस्यतम् अराजत
 अश्रीभत ॥ ८ ॥ प्रवेनिकलहंसाः कादंबहंसास्तेषां गनिगमनमिबगमनंयस्यसः सथ्रीहरिः कपटंछलश्च
 ममुरः परीक्षार्थसहंनंचमानः प्रसेष्यनक्षत्रंचविद्या धनमदस्तृतीयोभिननोमदः मदाएतेवलिप्राना ॥ ३ ॥

पियुक्तलक्षाणांश्चिविधोमदश्चेतिहंरुसमामः तैरन्वितंयुक्तम् अतएवउद्धतमुन्वतम् अतएवअच्युतिताः
 श्राग्लुकुटयुक्त्यापराभूताऽप्रविलाः समप्रादेशिकागुरवोयेनंतंतथोक्तम् विवादिनः सच्छास्त्रप्रतिकूलं
 विवदंतोयेगुरवोमहाखलाधिगजदेशिकास्तेषां व्रजंसमूहमुद्धतंवाग्निप्रम्वितिगायविदोषेणजितवान् ॥ ७ ॥
 बुधेति सथ्रीहरिः बुधानामात्काराणामपिज्ञानिनांमनोहरयामनः कांक्षेणगभीरयाऽप्रतलस्यर्श्याप्सु
 रतराण्यतिअन्तानिऽप्रक्षरालियस्यांसातथातथोक्तयासुधापीयूषमुयप्रायसाः सातयातथोक्तयाशु
 बुधमनोहरयासगभीरयासुतराक्षरयानुदिनंगिरा ॥ अथयतिस्मसुधोपमयास्तोशुचितयाचितयापर
 निर्वृतिम् ॥ ८ ॥ मुनिगणैर्निगमागमवेदिभिर्भूनामबुधतयस्यसदीवितुः ॥ निजपदस्मृतिरेणमलंनरैः पर
 मतारमतामसमानंमैः ॥ ९ ॥ चित्तयाशुद्धतयाऽप्रावितयायुक्तयागिरावाणामनुदिनंप्रतिवासरमुसतांसज
 नानामपरनिर्वृतिंपरमस्वरंमप्रथयतिस्मविस्तारयामास ॥ ८ ॥ मुनिगणैरिति निगमावेदाः आगमाः ॥ श्रा
 ग्लालिचंविदंतिजानंतीतितथोक्तासैः निजेस्वकीयेपदेचरणेतयोः स्मृतिरनुध्यानंतेनरीणांनिनष्टानि म
 लानिकामादिदोषायेषांतथाभूतासंतराणंतः करणानियेषांतैस्तथोक्तैः अरमसंतंमरावतामसंनवि

हरिसं-
॥३॥

सर्ग-१५

द्यतेतामसंतमोगुणोयसिंस्तथाभूतंमानसंयेयांतैस्तथोक्तैः मुनिगणैः साधुद्वैः सदीशितुः ससतेः यस्यश्रीह
 रैः परमतां सर्वोक्ततामभूतामसंतमप्रबुधतबुधकर्मणिलिडः ॥८॥ सकलेतिश्रितजनानकरुणयादययाअ
 वलोकयतो निरीक्षमाणसकलाममग्रां मंजुलताचारुतातयाः प्राप्यदंष्ट्या नवर्षावयुयस्यसतश्रीक्तः हरेः
 श्रीसहजानंदस्यचारुतरैरप्यतरैः अधरेः प्रापेः अरुणोरक्तोयावकोः लक्तकः सद्भवो गिमाअस्यरुणत्वेषुत्रा
 सकलमंजुलतास्यदवर्षाणो भूतामगजततचारुतराधरेः श्रितजनानवलोकयतो हरेः करुणया रुणया वक्रवृ
 णिमा ॥१०॥ नामनदूतकृतांतभयोक्तास्वमहसाजनताविदधेक्षितौ ॥ भगवतामनुजाहृतिधारिणाविभविनाभ
 विनामघहारिणा ॥११॥ निखिलविश्वतयातिमदोद्धतंभुविचरन्जनतोहरणायसः ॥ मनसिजेविजिगायसतापतिः
 सुखरोरवरोदितदानवः ॥१३॥ मसंतंअराजतअवृणोभत ॥१०॥ नामनेतिश्रितौभूषोमनुजस्यमनुष्यस्यआहृति
 र्मोर्ज्ञेस्तांधरतीतितथोक्तेनविभवाः निससिद्धदियांनंतैश्वर्याणिसंस्यासौतेनतथोक्तेनभविनासहारिणाम
 ध्याम्यसंअजन्मपातकानिहरतीतितथोक्तेनभगवताश्रीसहजानंदेनस्वमदजनानासमूहेजनतामनोधर्मरा
 जस्तस्यदूताः भटाः कृतांतः कालश्चतेमोभयंतैनोक्तावर्जिताविदधेचक्रैकर्मणिलिडः ॥११॥ निखिलेतिजन ॥३॥

॥३॥

नांसमूहाजनतास्सासासुहरणायविमोक्षणायभुविक्षितौचरन्पृथ्वदनुसतांसाधुनांपनिर्गोपारवेणानदि
 नरोहिताअश्रुविमोचनेकारिताअश्रुतयराभूतादानवादनुकृतायेनसतश्रीक्तः करेअक्षरमुक्तरूपदेवेषु
 वरः श्रेष्ठः सश्रीहरिः निखिलेसमग्रयद्विश्वतस्यजयस्तेनासतयोमदोगर्वस्तेनोद्धतमनभ्रमनसितकामवि
 जिगायविजोषणनितवानस्वप्रभाविणामस्यजनान्नान्वितस्मरतः सपलांशुकारेतिभावः ॥१३॥ समज
 न्निजिग्रांतः करणनिग्रहदमोवाह्यदियनिग्रहश्चतौआदीयेबांसाधनानांतेर्जितावर्णीकृताइंदियवा
 समभजन्युनयोनिखिलेश्वरंनुमदमादितिनेंदियवातिनः ॥ परिहृताखिललोकविभूतयः कृतमरंतमखं
 उक्तप्रदम् ॥१३॥ तमधिगाम्यनितान्तरेरिणः कुसुमवापसुखानितिदृज्याना ॥ समतयंश्रुतनाबहवः क्षि
 तोमुतपसस्तनयविभुम् ॥१४॥ जिनइंदियाश्रुयेस्तेतथोक्ताः परिहृतास्यक्ताः अखिलानांसर्वबांलोका
 नांविभूतयः समूहयोयेस्तेतथोक्ताः परिहृतासक्ताः अखिलानांसर्वबांलोकांविभूतयः समूहयोयेस्तेत
 थोक्ताः मुनयः निखिलानां ब्रह्मादीनांसर्वेषां ईश्वरीनियंतांतथोक्तंअखंडमविनाशियत्करंतस्यददृतीति
 नेतथोक्तं कृतामखायज्ञायैतंतथोक्तंश्रीहरिमसमभजनसम्पकभतंतिस्म ॥१३॥ तमिति किंवेति चार्थः क्षि

हरिसं-
॥४॥

सर्ग-१५

तौभूमौ बहुवोजनाः विभुंश्राणागतान्तः शान्नु निवर्हणे समर्थे स्फुटप्रज्ञानंतपोयस्यसतस्यतथोक्तस्यतपसो धृ
 र्मस्यतनयं सुतंतं श्रीहरिमधिगम्यप्राप्य अतिदुर्जयान्साधनैरपि जेतुमशक्यं न कुसमानिपुष्यात्पेवचापे
 धनु र्यस्यसकुसुमचापः कामः समुत्संमुखोयेषांतान् निताः स्वकीयाये अंतर्चरैरिणोतः शान्नुवस्तान् समज
 यन्साम्प्रगनायासंति तवंतः ॥१४॥ क्रमलेतिकमलंपद्यं कंतुर्ध्वजश्रयवश्र अकुशश्रगोपदचता निघ्नपुरता
 नियेषांतानितथाभूतानिलक्ष्माणिविहानिययोस्तेतथाभूतेपदेवरणैतयोः क्रमण निमासास्तेः करणै
 क्रमलकेतुयवांकुशगोपदघ्नमुखलक्ष्मपदक्रमणैरिमाम् विदधतं वसुधामतियाचनोपुरहितं रहितं पृह
 तेर्गुणैः ॥१५॥ अतकदंबकदंबं क्रुसकृतं कलितमालतमालदलद्युतिम् अपतुषारतुषारकरंबरेजितसमा
 नविवर्जितम् ॥१६॥ रिमांवरुंधाभूमिं अतिषावनामतिपवित्रां विदधतं कुर्वंतम् पृहतेर्मायायागुणैः सन्
 रजस्तमोभिः रहितं वर्जितम् परमुन्हेष्टमासंतिकश्रेयो लक्षणं हितं यस्माज्जानानां तंतथोक्तम्यद्यपरेउत्क
 ष्टाएकांतिकभक्ता स्तेहितामित्राणि यस्यसंतंतथोक्तम् अधिगम्यतनाः अंतर्चरैरिणः समजयन्ति तपूर्व
 ए संबंधः ॥१५॥ अतिश्रितानां भक्तानां कदंबं समूहस्य कं सरुवददातीति तथोक्तं बहवोः संख्याये ॥४॥

संतः साधवस्ते र्वतोवेष्टितस्तंतथोक्तं कलिताः धृतामालाः युष्मादिहागयेनसतथोक्तः तमालस्यतापिह
 स्यदलंपत्रतद्वत्द्युतिः कांतिर्यस्यसः सचासौसवेतितथोक्तं अप्यगतस्त्वया रोहिमंयस्मान्मः तुषाराः हि
 माः करायस्यसः तुषारकच्छुः सचासौसमद्वयश्रुभाणि अंवरणिवासामियस्यसतथोक्तं स्तेजिताः समानाः
 मानयुक्ताजनायेनसः समानिनतुल्येनविवर्जितोरहितः सचासौ सचंतंतथोक्तं तमधिगम्यतनाः अंतर्चरैरि
 णः समजयन्ति तिसंबंधः ॥१६॥ अथवसंतं वर्णयितुमुपक्रमते अथेति अथेति भिन्नोपक्रमते कुशोश
 अथकुशोशवायवारुविलोचनस्तमिवलोकयितुं ब्रुविस्मयात् उपययौ मधुरात्मवतां वरं घनरवं नरवं दित
 पत्कजम् ॥१७॥ सकलपाथ्यमनोवनपावकं मनसि जंप्रतिबोधयितुं भूताम् यमदिशुवतदानिदधेः निलोवि
 मलयामलयवचसंभवः ॥१८॥ यानिकमलामेवचारुणिराप्पाणिविलोचनानियस्यसतथोक्तः प्रधुर्वसंतः
 आत्यविदामात्मज्ञानिनां मधेवरं श्रेष्ठे घनइचरोयस्यसंतंतथोक्तं पदेवकजंपद्यं पत्कजनैर्वैदितं पत्कतं
 पादकमलं यस्यसंतंतथोक्तं तं श्रीहरिम् ब्रुविस्मयादतिशयाश्रुयांतलोकयितुं निरीक्षितुमिवेसुखे शाउ
 पययोसमाजगामपाडुर्वभूवेसथैः ॥१७॥ सकलेतितदातस्मिन्समये हि पाचरणरहितत्वाद्धिमज्जयानिर्म

जयायमसपरतभर्तृदिकृतयादक्षिणदिशेसर्थः पंधानेनिसंगच्छंतीतिपांथाः सततमार्गगामिनः पंधोण
निसप्रितियथिनत्राह्वातृणप्रसयः पंधादेव्राश्चसकलाः समप्रायेपांथास्तेषामनास्येवचनानिविपिनानि
तेषांपावकोवक्रिरूपसंतथोक्तं विरहिमनोदाहकत्वान्नास्मिन्नलोपचारः मनसिजंकांभभूत्रुमसंतंप
तिबोधयितुमुद्दीपयितुमिवमलयाचलासुंभवोयस्यसतथाविधोऽनलोमाफुतोनिदधेधृतः कर्मणि लिट्
१७॥ रुचिरैरिहचिणिपद्मवा निषवालास्येवतोरणानितैः राजिताः शोभिताः तैस्तथोक्तैः मधोर्वसंतस्यमहो

रुचिरपद्मवतोरणानितैर्मधुमहामहसद्यतुलांगतैः ॥ विदधिरेपिमनस्कमहासुदः कुर्वकैरवकैतवचेत
साम् ॥ १८ ॥ तिलकराजितिकुरंगहृशोभृशोरुचिरलास्यविधिदिश्रुतिस्मयः ॥ स्फुरभिगधिसमीरणमन्वयुस्तम
लयोमलयोमलयोस्थितमाकुला ॥ १९ ॥ महोमहोऽवस्तस्मिन्सद्यतुलांगहृशसाप्यंगतैः प्राप्तेः कुर्वकैर्दृष्ट
क्षविशेषैः प्रवगतंकेतवंकपटंयेभ्यस्तानितथाभूतानिचेतांसियेवातेतथोक्तास्तेषांजितमनसामपियु
सांमनस्कमहासुदेवक्रुहर्षाः विदधिरेकृताः ॥ १६ ॥ तिलकेतियोवायुः तिलकानां वृक्षविशोषाणांराजयः
पंकयस्ताएवकुरंगहृशोभृगलोचनाः स्त्रियस्तासांरुचिरंरंयद्वास्यंनृसंतस्यविधिः कर्त्तव्यताप्रकारस्त ॥ ५ ॥

दिश्रुतिस्मप्रादात् तिलकराजेश्चलयाप्रासेसर्थः मलयाप्रुस्थितः कुशुतः अतएवस्फुरभिर्मनोज्ञो गंधोय
स्यस्फुरभिगोधिः सभासोतेकारः सचासोसमीरणोवायुस्तप्रलयोभूक्तैः आकुलाः संभ्राताः संतोः न्वयुर
नगच्छन् ॥ २० ॥ अप्रतुषारैतिप्रप्रगतस्फुषारैरिहमयुष्मासुः अप्रतुषारस्तस्यभावस्तनातयाऽनृत्तुनंशुभं
रोविस्तेतोयस्यसतेनतथोक्तैर्नश्रीतमरीचिनाहिमकानिनाचेद्रेणचरणागच्छतारताआसक्तायेप्रलयो
भृंगास्तेसंस्यस्येतिनेनतथोक्तैर्नमलयाप्रायोभूधरोगिरिस्तस्मात्संभवोयस्यससचासोवायुश्चतेनचत्
अप्रतुषारतयार्त्तुनरोविद्यातगदनीयतश्रीतमरीचिना ॥ मलयभूधरसंभववायुनाविचस्ताचरतालिमला
सुखम् ॥ ३१ ॥ विकचकेसरकिंशुकचंपकप्रकरचारुतरंविपिनंमहत ॥ मदयतिस्मभृशंजनतामनःस्मख
आखलंयटवटपदम् ॥ ३३ ॥ गतस्फुखं आनीयतजगतिनृमप्रापितम् नयतेः अकश्चित्तंचेसधिकरणावि
वक्षयाजगच्छतृस्यकर्मत्वान्दिकर्मकत्वम् गोलोकर्मणिहृह्यादेः प्रधानेनीरुद्धषड्मितिवचनानुस्व
स्वेषप्रधानेकर्मणि लिट् ॥ ३१ ॥ विकचेतिविकचाः विकसितायिकेसराबकुलाकिंशुकाः पलाशाश्चचंपका
श्चांयेयाश्चेतेषांप्रकरेणसमूहेनचारुतरमतिरम्यस्मरस्यकामस्यबलेश्चैसभूतंकाप्रोद्दीपकमित्यर्थः ॥

हरिसं-
॥६॥

सर्ग-१५

रवेर्वाह्वेलंपटाः अप्रासक्ताः ध्वनंतस्सर्धः तथाभूताः पटपटाः भृंगायस्मिस्तन्तथोक्तं महत् विपिनंवनं
जनानां समूहो जनतातस्याः मनोभृन्नामसंतं प्रदयतिस्म ॥२३॥ कुसुमेति कुसुमचापः कामः स एव प्रह्वीपति
रूपस्तस्य दर्शनमीक्षणं तस्मात् अतिमुदमतिहर्षं गतया प्राप्तावस्थितया तनेश्चिरं ब्रह्मकालं याचिता प्रा
र्थिता तया तथोक्तयारुचिरया रम्यया कुसुमश्रिया पुष्यशोभया क्षिति रुद्राक्षः स्फुतरामदभं विरेजिरे

कुसुमचापमहीपतिदर्शनादतिमुदंगतयेव विरेजिरे ॥ क्षिति रुद्रः स्फुतरां कुसुमश्रिया रूचिरया चिरया चित
याजनेः ॥२३॥ किसलयैः कुसुमैरतिमंजुलैर्भृन्नामशोकतरुप्रभैर्वर्जनः ॥ स्मरवल्लैर्विदधे च मनोभुवः परव
शोभितशोभितको किलैः ॥२४॥ अथ विलोक्य हरिः सुरभिश्चियं गृह्णैर्जनैरमतेस्मसतां गणेः ॥ मधुमहोचिते
षरुपेनालो रसमये समये स्थितः ॥२५॥

छुश्रुभिरे ॥२३॥ किसलयैरिति अशोकतरुप्रभैर्वशोकहृक्षोस
नैः अतिमंजुलैरतिचारुभिः स्मरवल्लैः कामसंभूतैः कामोद्दीपकत्वादिभिर्भावः किसलयैः यत्नवैः रवे
एवाह्वेनशोभिताः को किलायेषु तानितैस्तथोक्तैः कुसुमैः पुष्यैश्च जनो मनोभुवः कामस्य परवशाः परत
त्रो विदधे चक्रे कर्मलिखित ॥२४॥ प्रसंगात्संक्षेपेण तस्म्यसंतत्वात्तानिरूपयति ॥ अथेति ॥ अथ वसंतपत्र ॥६॥

भावांतरं समये वेदोदिताचारे स्थितः समयाः नृपथान्चारकालसिद्धांतमं विदद्दसमरः मधीर्वसंतस्महउ
स्तस्त्रीचितो योगो वेद्योनेयुष्यते तस्फेनालोः तिरमणीयः हरिः स्मरभेर्वसंतस्मश्रीः शोभांतां विलोक्य नि
रीक्ष्य रसमये प्रीतिमये समये वसंतकाले गृह्णते गृहस्थजनेः सतासाधूनां गणे वर्तते श्रमहरमतेस्म अरम
त ॥२५॥ मधुरेति मधुरो रसो यो हासस्तस्य विलासः शोभायस्मिस्तन्तथाभूतं मुखं बुजं मुखकमलं यस्य सत
थोक्तः कमलवत्त्रालिनी शोभमाने विलोले चंचले विलोचनेनेत्रेयस्य सतथोक्तः मणिमया निमलनिर्मि

मधुरहासविलासमुखंबुजः कमलत्रालिविलोलविमोचनः ॥ मणिमयोज्ज्वलचंचलकुंडलः पविपदो विप
दोद्यनिवर्हणः ॥२६॥ विपुलभालतलेहृदये चिते पिशुनचंद्रयुतो ध्वं विशोभकम् ॥ विधिसुखैः परिसंभृतविग्र
होयुवतयावतयाचितदर्शनः ॥२७॥

तानितस्य विकार इति विकारार्थे प्रयत्नज्वलानिचंचलानिचकुंडला
नियस्य सतथोक्तः यविलक्ष्मभूतोः शानिः पदे चरणे यस्य सतथोक्तः विपदोऽयसनां शोभः समूहस्तस्य
निवर्हणो निरासकः हरिः गृह्णते नैः सतां गणैश्च रसते स्मैति पूर्वैण संबन्धः ॥२६॥ विपुलेति ॥ अतिरे रसो विपु
लं विनालं यज्जालतलं ललाटोपरितन प्रदेनास्तास्मिन् पिशुने कुकुपंतस्य चंद्रस्तेन युतः सहितो यकध्वं

हरिसं-
॥७॥

विशेषकस्ति लकंदधनुवनेति हर्षेविधिर्मुखैर्ब्रह्मादिभिर्योचितं प्राथितं दर्शनं यस्मत्तथोक्तः युवतया यौव
नेन परिसंभृतः पुष्टाविप्रहोदे होयस्मत्तथोक्तः हरिः रमते स्मेति संबंधः ॥२७॥ वरगुलालकमिति किंचेति चार्थः
प्रमुदिनेषु तल्लीलावलोकनेन रुद्रमानसेषु तेषु गृहितेषु सतांगणेषु च अज्ञतयश्च मुष्टयश्च ताभिर्वर
गुलालकमुत्तमगुलालमस्वार्थकं न क्षियन् अस्मन् वक्रलोः तिग्रायेयारागो रंजनद्वयस्मत्तैः नेनेति यु
सत्तैः कर्त्तरि चकार कइतिकरणेषु घञ् घञि च भावकरणयोरिति रंजने लोपः ततश्च युतानितथोक्ता निपा
वरगुलालकमंतलिमुष्टिभिः प्रमुदिनेषु सतेषु चतैः क्षियन् वक्रलरागजलैः परिषिक्ततश्च लगतिर्मुक्रु
क्षितविग्रहः ॥२७॥ इत्येव हि साश्चित्तशर्मकारे स्नातुं हरिर्दुर्गयुगोपकं वे युतो गृहस्यैर्मुदिनेर्मुनीं देरुन्मन्गंगा
प्रययावनेकैः ॥२७॥ नित्तलानितैः करणैः स्वेन परिषिक्ततः परिषिक्ते सैरुभयैः मुक्रुक्षितः सिक्ती वि
प्रहोयस्मत्तथोक्तः चलागतिर्यस्मत्तथोक्तः सह हरिः रमते स्मेति संबंधः ॥२७॥ इत्यमिति आश्रितानां शर्म
सुवकं तु ग्रीलमस्मेति तथोक्तः हरिः इत्यमुक्तप्रकारेण विहस्य विक्रीडमुदिनेर्दृष्टेः अनेकैरसंख्यैः गृह
स्थैर्मुनीं देषु युतः सन् स्नातुमुपस्रवितुं दुर्गपुरस्य उपकं वसमीयेतस्मिन् वत्ते माना मिति शेषः उन्मन्गंगातदा

सर्ग-१५

॥२७॥ इत्यमिति आश्रितानां शर्म

पाश्चात्सेति पश्चाद्भवः याश्चात्सः दक्षिणापश्चात्सुरसस्य गिति सक् तश्चात्तयोदेनास्तस्मिन् प्रभवउत्सन्निर्य
स्मत्तथोक्ते उज्वलती प्रकानामानाका चनस्पवल्गुः स्फुटरावल्गायस्मत्तथोक्तस्तस्मिन् समुद्रसत्
त्रोभमानं पल्पयनं यस्मत्तथोक्तस्तस्मिन् विवित्रो नानाविधः पदक्रमोपादसासो यस्मत्तथोक्तस्तस्मिन्
संबुधारा तिमती सर्थः आस्कृदिते धोरिते करे विते वलिते प्रतमितसमरः मेरुनैर्भूषणैः रोचमानो विराजमान
नस्तस्मिस्तथोक्ते तुरंगे अश्वे स्थित उपविष्टः हरिः प्रययाविति पूर्वैण संबंधः ॥२७॥ भास्वदिति भास्वतः स्
पाश्चात्सदेश प्रभवे तुरंगे स्थितो ज्वलत्कांचनवल्गुवल्गो ॥ समुद्रसमल्पयने विचित्रपदक्रमे मंडनरोचमाने ॥ २७ ॥
भास्वतरो प्रासितकुतहस्ते रुच्चारयज्जितं यशसु सुहृत् ॥ वृत्तोः श्वत्तरेः सभृता चकासे गणैर्यद्वा भिववा सुदेव ॥ २७ ॥
अत्रान्वहेतस्य गृहं तमूलं पदाभि मर्शादिसनामलभात् ॥ सद्रुसदस्य त्रामुपेसविद्योर्भागी रथी मानमधिशि
पंतीम् ॥ २७ ॥ यस्मत्कारत्रयस्ते रुद्रासिताः प्रकाशिताः कुंताप्रायु इविशोषायेषु ते तथोक्ताः हस्तायेषां तै
स्तथोक्तैः उच्चैरुच्चस्वरेण जयति शब्दो जयशब्दसं उच्चारयज्जिवद्विः अश्वत्तरेः सादिभिः वृत्तो वेष्टितः सश्रीह
रिः यद्गतांगणैर्दृत्तो वा सुदेवः श्रीरुद्रमद्रभवन्मसंतं चकासे शुशुभे ॥ २७ ॥ प्रसंगान्तां विज्ञानपापितां प्रवेति

हरिसं- ॥८॥

सर्ग-१५

मसतां प्रलभादगम्यान् अत्रास्मिंस्तोके गृहीता जनश्रयो विधिभया धनामूर्तिर्मनुष्यतनुर्धनसतस्यतथो
क्तस्य तस्य श्रीहरेः प्रवृत्तं प्रतिदिनम् पदयोश्चरणयोरभिसर्गाः सर्वास्तस्माद्देतोर्विद्योर्वा मनससकृदेकवारं
पदस्यर्वाचरणासर्गम् उपेसप्राप्यतातमिति शेषः प्राणैरथ्यागंगायामानं विद्युच्चरणासर्गादहमेव सर्वेषां
पूज्यावंद्या श्रेयस्करातिगर्वप्रधिक्षिपंतोतिरस्कुर्वतीम् तवतुसह देवपुरुषोत्तमावनारस्यवामनस्य हरेः पद
सर्गांजातोममत्ववतारिएतस्य सततं संबंधीव रिवर्जितस्थानमदये किंतवमहत्त्वमिदधिक्षेपः ॥३३॥ वि

बिलोकनेनैव विनाशयंतीं पुंसामद्योद्युं ब्रजन्मजातम् स्नानादरंतीं उरितं प्रसिद्धां त्रिस्तोतसंफेनचयैर्हसंतीम्
वृषं स्नानक्रियायाः परमस्य तस्य साधुमुनीं देः पयसि स्वकीये प्रसन्नवक्त्रैर्विधिर्विहारेर्दपं हरंतीं तरणैः क
तायाः ॥३४॥ लोकनेनेति विलोकनेनैव दर्शनमात्रेणैव ब्रह्मिरेनेकैर्तन्मभिर्जातम् पुंसां दर्शनकर्तृणाम्
प्रद्योद्यंयापुसमूहं विनाशयंतीम् अतएव स्नानादभिषेकात् उरितं पातकं हरंतीं नाशयंतीम् प्रसिद्धां वि
ख्यातां मन्त्रीण्योतां सित्रवाहाः यस्याः सा त्रिस्तोतास्तान् त्रिस्तोतसंगंगाम् फेनचयैः फेनसमूहैः करणैर्हसं
तीम् ॥३४॥ स्नानक्रियाया इति स्वकीये निजे पयसि जले प्रसन्ना निवक्त्राणि मुखानियेषां तैस्तथोक्तैर्मुनीं दे ॥८॥

मुनीचर्यैः साधुसह विधिर्नानाविधैर्विहारेर्विलासैः परमस्य सर्वोक्तस्य तस्य हरेः स्नानक्रियायाः स्नान
करणेतेतोस्तरणैः सूर्यस्य कृतायाः पुत्राय मुनायाः दपंगर्वं हरंतीं विनाशयित्रीम् ॥३५॥ तस्येति वृषस्य
धर्मदेवस्यात्मजः पुत्रस्तस्य तथोक्तस्य अखिलानां लोकानां भर्तास्वामी तस्य तथोक्तस्य नाशयणस्य तस्य ह
रेरंगस्य देहस्य संगः संबधस्तेन विनाशयित्रीयाते लोके विद्युते अस्मासांगंगामिन्नानानदीनां महत्सुक्त्व
त्वं महद्भिरंबुघोषैर्जलशब्दैः प्रतिसंवदंतीं निषेधंतीम् आहरिः प्रययाविति पूर्वैणानुबंधः ॥३५॥ हृषीव
तस्यांगसंगेन वृषात्मजस्य नाशयणस्याखिललोकभर्तुः ॥ अतं विनाशयन् नदीमहत्त्वं महान्बुघो
षैः प्रतीसंवदंतीम् ॥३५॥ हृषीवलेर्निर्मितकूपतोयैः संवृष्टमानैः पुलिनेषु सस्यैः ॥ श्रीश्रीपियसानपेरि
सजंति प्राहृद्भ्रियंतीं रभुवांप्रदेशः ॥३६॥ लेरितियस्या उन्मत्तगांगायाः पुलिनेषु तरेषु हृषीवलेः हृषिवैश्व
दृत्रिर्विश्रतेषु घामिति हृषीवलाः रजः हृष्याकृतिपरिषदो बलनिमित्तमर्थवल्बलवल्बल इति दीर्घः तैः निर्मिता
रचितायेकपास्तेषां तोयानि जलानीनैः करणैः संवृष्टमानैरुपमीयमानैः तस्यैर्धर्मैर्हेतुभिः श्रीश्रीशुचा
वपितीरभुवांतं रभूमिनांप्रदेशः प्राहृद्विचर्यैस्तौ बाश्रीः नीलतूणादिजमायाशोभतां नपरिसजंति न जहति ॥३६॥

यत्रेति यत्रयस्यामुन्मलंगंगायां हिमवदनुनाः शुभ्रास्ताभिसुथोक्ताभिः अर्जुनीभिर्धेनुभिरश्रिताः प्रधिष्टिताः घासाः नृगादाः स्फुरन्त्याः प्रतिरमणीयाः शृङ्गाः संसेध्विनिशाह्वलाः हरितदृणवतोदेगाः नडुगादाडुल
जितिचालुर्थकोडुलचुः आद्यादितान्मभिः कथंचित्केनचिस्वकारेण बलाकाभिर्वकपंक्रिभिः बलाका
वपंक्रिः स्याद्वलाकाविश्रकंठिकेनिशाश्रुतः साकंसाईयोभोनभसः पतिताः अनुवाहोमेघाडुवविभांतिरा
न्ते ॥३७॥ कुलेरितियस्याउन्मलंगंगायाः समुच्चैरुन्तानिरो धांसितहानिपरितः समतात्तु नैर्मदं मंदं

यत्राश्रिताः शाह्वलतः स्फुरन्त्यादिमार्जुनाभिः परितोर्जुनीभिः ॥ ओम्-कथंचिसतितावि।
भोतिसाकंबलाकाभिरिवांबुवाहाः ॥ ३७ ॥ कलेर्हिमानीप्रतिमल्लवीनांगवां व्रजङ्गिः परि
तः समुच्चैः ॥ रोधांसिमांतीवगुनैरदभंसवथीनिसंस्त्ररसनानियस्याः ॥ ३८ ॥

जङ्घिर्हिमानी

हृदिमंदं दुवरुणेसादिनाडीपः हिमारणयोर्महत्त्वद्वितिवचनामहत्वेतमुंनियोगादानुगागमश्च हिमानी
हिमसंततिरिसमरः तथाप्रतिमातुल्याच्छविः कोतिर्यासांतास्तथोक्तास्तासांगवां धेनुनाकुलानिकदेवानि
तेः करणैस्संतितगलेतिवसनानियेष्मानितथोक्तानिसवथीनिकरवद्विवाद्भ्रमतिगुयंभातिविश्रन्ते ॥ ३८ ॥

॥६॥

स्थिरासनेरिति याउन्मलंगंगा स्थिरैर्दृढैरासनेर्धानकृतानुनीनांवप्रागोधांसिवपुः पितरिक्केदरेवपुः प्राकार
गोधसौरितिधरणिर्नितेवोतेषुपुष्विष्टैर्नैषाणैः कदेवैर्हेतुभूलेरनिगुंनिरंनरंमगल्लवृंदैर्हंसकदंबैः श्रितस्य।
मानसमिसारखासंज्ञायस्यतन्मथोक्तस्यसरः कासारस्यसंबंधिनीमूलक्षत्रीमृगोभामुदधानिबिभर्त्ति ॥ ३९ ॥ यु
ग्मेनाहवर्णमिति सलिलेजले निसर्गंस्नाभाधिकंवलक्षशुभ्रवर्णंरागंदधानांविभ्रतोस्नानेनास्त्रवेनधोतेः क्ष

स्थिरासनेर्धानकृतानुनीनांवप्रीवपिष्टैरनिगुंकदंबैः ॥ यामानसाख्यस्यदधानितलक्ष्मीमगल्लवृंदैः सरसः श्रितस्य
३९ ॥ वर्णवलक्षंसलिलेदधानानिसर्गंतयातिलके मुनीनाम् ॥ स्नानेनधोतेः कपिनांनरंदुयोयांगधोतेः पिशुनेश्चुगु
णम् ॥ ४० ॥ सितेतरं चैणमंदैरजस्वप्रक्षालनेनन्ननिसह्यतीनाम् ॥ काषायरागंभृगुमंवरणंविचित्रवर्णैरितिभाति
युक्ता ॥ ४१ ॥

लिते मुनीनां तिलके चंदनेः कपिनां पीतवर्णदधानानरंदुयोषाश्रीहरिनिरीक्षणार्थेदेवांतरंभउपा
गताराजयोधितस्तासामंगेभ्योः वयवेभ्योधोनेः पिशुनेः कुंकुमैश्चुगुणंरुं एणामुदेमृगमंदैः कस्तूरिकाभिश्च
सितादितरोनीलस्ववर्णचदधानात्रतिनोवर्णानः सतः साधवः यतयः संसामिनश्चतेषां अवरणंवाससामज
स्वसंततप्रक्षालनेनधौनत्वेनकाषायरागंचदधानायाउन्मलंगंगाइतिपूर्वोक्तप्रकारेविचित्राविधिवायेवर्णगगा

हरिसं.
॥२७॥

सर्ग-१५

स्तेर्युक्तासतीभृदासस्यंभानिराजते ॥४१॥ तस्येतिया उन्मनगंगाजलजानिकमलामेवीपहाराः पूजासामग्री
 स्तेरुपपनेर्युक्तः उदारैर्महद्भिः तरलेश्चलेः वीचयाएवप्रवेष्टाः करालैः करणैः नयः प्रमकैस्तयः परायणोरपि वा
 छित्तमीप्सितेननुसाक्षात्प्रमृश्यंभूतमुदारस्यसर्वभ्रामहूतस्तस्यहरेः पदारविंदं चरणकमलंस्मृति ॥४२॥
 प्रवालेति यत्रयस्यामुन्मनगंगायाम् सूक्ष्मेस्तनुभिः घनैः सांद्देश्येकनानालवैलैर्नौर्विदुभिरिनियावत् उपेतायुः
 तस्योपयनैर्जलतोपहारैर्वीचिप्रवेष्टैस्तरलैरुदारैः ॥ स्मृत्प्रासुदारस्यपदारविंदंतयः प्रमकैरपिवांछितंतया ॥४३॥ प्र
 चालताम्नाव्रततीप्रवालाः सूक्ष्मेघनैः फेनलवैरुपेताः ॥ यन्नाधरस्योत्तुल्यदंतरेचिर्भूतोदरेः संस्मरयेतिभक्तानु ॥४४॥
 सवलनरंगंवलवातनीतैः सरोजकिंजल्कचयैरुपेतम् ॥ यत्सैकतंचारुविचित्रचरणंतरंगितंचेलेमिवोच्चकामे ॥४५॥
 क्लाः प्रवालानिचिद्रमास्तानीवताम्नारक्ताव्रततीगंजलानांप्रवालाः पद्मवाः भक्तानु कर्मभूतानु उन्मलानिया
 निदंतानांगेवीचिकंठैतयस्तानिवभन्तीतिनथोक्तस्यहरेः संवेधिनोः धरस्योत्तुल्यतमिमर्थः संस्मरयंतौवक्षायांक
 र्मणिषष्टि ॥४६॥ सवलनरंगमिति सवलंतौविचलंतस्तरंगयस्मिस्तनथोक्तम् बलेश्चुचलेवीतैनीताः प्राणिनाः
 नैस्तथोक्तैः किंजल्कानोकमलरजसांचयैः समूहैः उपेतयुक्तंअतएवचारुः कर्मनीयोविचित्रोनावाविधश्चरणै ॥४७॥

॥२७॥

यस्यतन्तथोक्तम् यस्याउन्मनगंगायाम् सैकतंनटमतीयोश्चिंतंतसुलिनंसैकतंनपिकतामयमिसमरः नरंगाभंग्यः
 संजाताः प्रस्येतितरंगितंभंगीमत्तारकादित्वादितचंचेलेवसनमिवोच्चकामेविरिजे ॥४४॥ विधूयतिचंद्रारका
 देवास्तेषामाद्यौ ब्रह्मादिभिः अभिर्वेदितायांसंस्तयायाम् यस्यामुन्मनगंगायाम् वातेनमरुताविधूयचालयित्वा
 वितायमानंविस्तीर्यमाणंमपर्वणिप्रभावास्यायांजातः यावणः तत्रजातइस्यणसचासौचंद्रश्चतद्वक्रोरमुशुभ
 म्प्रपांतजलानाम् फेनेप्रहास्यमदहास्यमिवविराजतेभाजते ॥४५॥ पुन्यागेरितिपुन्यागानागकेसराः चांयेयाश्च
 विधूयवातेनवितायमानंयस्यामवांपावांरवणचंद्रगौरम् ॥ विराजतेफेनमिवप्रहास्यंचंद्रारकैत्रौरभिवंदितायाम् ॥
 ४५॥ पुन्यागचांयेयकदेबनीपैः स्रवणैरिभासहकारमुरेषः ॥ याभातिरम्पोपचनैरुदारैस्तटातिकस्यैर्महीजेरुपेतैः ॥
 ४६॥ यकाश्चकदंबाश्चनीपाश्चकदंबनीययोरवांतरभेदेनपृथग्निर्दत्राः तैः स्रवणैरिभाः कनककदम्बः सहकार
 आस्रचक्षुश्चतेमुखायेवांतेतथोक्तैः महीजेरनोकदहेः उपेतैर्युक्तैरुदारैर्महद्भिः उदारोदात्तमहतोरिसमरः तरांग
 पुलिनानामतिकेयुसमीपेयु तिष्ठेतीति तटातिकस्थानितैस्तथोक्तैः रम्याणिरमणीयानिपात्रिउपचनारामा
 स्तः करणैः आरामः स्यादुपचनैरुत्प्रिभंवनमवयदिसमरः ॥ योन्मनगंगाभातिविद्योतते ॥४६॥

हरिसं.
॥११॥

सर्ग-१५

मुक्ताभिरितियस्यानुमन्तगंगायाः सिकताः संसस्मिन्नि तिसैकतंतटंसिकतानां कर्कराभां चेतिसमर्थेण प्रस
 यः अंबुनोजलस्य रथो विगस्तेन नो दिता उस्त्रिपाः शुक्रयो मुक्तास्फोटास्ता एव येनैवः कौणाः युटाः तियावत् सु
 क्तास्फोटः स्त्रिणं शुक्तिपेया कौणाः युटः शुक्तिरिस्यमरः ताभिर्मुक्ताभिरुत्सृष्टाभिर्मुक्ताभिर्भोक्तिकैः अथ्यमौक्ति
 कं मुक्तेस्यमरः आसीत् लब्धः परभागो गुणो कर्षो येन तल्लस्य भावस्तत्तातया द्वेतु भूतया परि विव्रीणो विच्छिन्नेर्वल
 सैः शुभैर्हरिः अतिभायस्यातिराजमानस्य पत्यं कतो मंचकस्य सहृतां तुल्यतां च भारदधार उमेयं पूर्णं वसंतति
 मुक्ताभिरंबुरथनो दितशुक्तिपेया मुक्ताभिराम्रपर भागतया वभारः पत्यैकतं परि विव्रीणो वलक्षहारैः पत्यं कतः
 सहृतामतिभास्वरस्य ॥४७॥ तं विस्फुरच्छकुलसंचयधृतकं जानिष्यं कतोर धरणी सवलितोर्मिपंक्तिः उन्मन्तसिंधु
 रमलाकलहसनादाश्रीसेवनीरमवगा हितुमानुहाव ॥४८॥ लकादृलक्षणां तूक्तं वाक् ॥४९॥ तमिति विस्फुरंतश्च
 लंतो येनाकुलामानीनास्तेषां संचयः समूहस्तेन धूतानिकं पित्तानिकं तानिकं मलानियस्याः सातथोक्ता सदस्सुसुव
 क्षणोक्तिरियम निष्कंकाक हेमरहिता विहारयोगे तियावत् यानी धरणीतरभूमिः सवलितविचलितारुमीणां
 तरंगणां पंक्तिर्यस्याः सेनिकरसंज्ञोक्तिः कलहं सानां कादंबानां दोषस्याः सातथोक्तेतिवचनमापाशोक्तिः अत्र ॥११॥

एवामलाच्छुद्ध उन्मन्तसिंधु रुन्मन्तारसासरित तं श्रीहरिस्य नीरमवगा हितुमपयो वगाटुमुगाहतेरुदित्वा द्विकल्पे
 नेट्ठी सान्नात्तुहावेवाकारयामासे वेसुसैक्षाहृतिराकरणे क्लानमिसमरः क्रुपतेलेट् अम्रस्तस्य वेतिसंप्रसार
 णम् ॥४७॥ प्रायातमिति अंप्रितारम्यागतियेस्यतेतथोक्तं प्रायांतमागच्छंतं श्रीहरिभु प्रसमी क्षमाणा विलो
 कयंतो हं सामरालाः विस्मिता संतो गता निगमनानिन विदधिरनचकुः लज्जयेति भावः तथा हि परमश्रुमो जनश्रुते
 न विजयीयमानम् विज्ञोषेण पराभूयमानं स्त्री यमाती यगुणं अत्र बुद्ध्यात्वापी सर्थः को निस्त्रयो निर्वज्जः सन्
 प्रायांतमं वितगतिं प्रसमी क्षमाणा स्ते विस्मिता विदधिरन गतानि हंसाः को निस्त्रयः परतनेन विजयीयमानं कुर्या
 त्प्रमक्षमवबुद्धगुणं स्वकीयम् ॥४८॥ उस्त्रिपक्षिस्फुरितनीरतरुदार्घ्यमुच्चैः सस्तेहं संतरवैरिवनालयती ॥ के
 न प्रहासरुचिरातनुतेस्मत्स्य प्रोसेवाद्यद्यमति लोलेतरंगहस्तेः ॥४९॥ समक्षं प्रसुसं कुर्यादाविकुर्यादिसर्थः न
 श्चिदपि अत्र तिरश्चां विवे कित्वा तिव्रायोक्त्या गमननिषेधस्तत्समर्थनाद्यौ यमर्थंतरमासनामा लंकारः ॥४८॥
 उस्त्रिप्रेति उस्त्रिपमुद्दतं विस्फुरितं विकचंपत्नी रजंकमलंतदेवार्घ्यमर्षदुभ्यं यस्मिंस्तत्तथोक्तं सस्तेहं सचेपय
 यातथा अंतरवैः पक्षिसैनैरुच्चै रालयंती वस्थितेसु सैक्षा केन एव प्रहासस्तेन रुचिरात्प्रास्मितपूर्वाभिभाषि

हरिसं-
१३॥

एषः सोमन्तगंगायाः सातस्य श्रीहरेः अतिलोलाप्रतिचयलास्तरंगवीच्यएवहस्तास्तेः पाद्यं पादोदकं
 षट्कृत्रिघ्नमर्घाहं पाद्यं पादावारिणीसमरः पादाभ्यां चेतियस्त्वस्यः ननु ते स्मैवेति रूपकानुष्ठाणितो स्वैक्षा
 द्वयसंकरः सापेक्षत्वात् ॥ ५७ ॥ अथ मलिनकीरावर्णनमारभते सिंचन्निधुगं प्रापः प्राप्नोदर्थं प्राणंदोयैस्ते
 स्तथोक्तैस्तच्छोभावलोकनास्वरुष्टैरिसर्थः कुसुमवर्धिमिः पुष्पवृष्टिं कुर्वन्निः वैमानिकविमानैश्चरन्ती वैमानिका
 देवाः चरतीति वक्तव्ये कादेराश्च तैरीजमानः स्तव्यमानः सः श्रीहरिः तस्यांनद्यां प्रविश्य अंतलिनाजलं सिंचन्
 सिंचन् प्रविश्य तलमंतलिनासतस्यांतानुसिंचयन् पिपरसमीजमानः वैमानिकैः कुसुमवर्धिमिणासद्वैस्ते
 र्गाययन्मधुरकेशवकीर्त्तनानि ॥ ५१ ॥ मधुप्रवाहमभितः प्रसमीक्षमाणस्तानुसंस्थितः पुरुषयन्मयतुंगदे
 री ॥ रेमेखकीयलपनेकहृद्गोददीप्तः कुल्यासमांतरनिवेशितपादपद्मः ॥ ५३ ॥ क्षन्तानुसदादीनस्काश्रितानु
 पिपरस्परं सिंचयन् तैर्मधुराणियानिकेशवस्वकीर्त्तनानितानि गाययन् सन् रेमे विक्रीडे ॥ ५१ ॥ मधुप्रवाहमि
 ति प्रवाहसममधुप्रवादांपारे मधुप्रवाहसमयीभावः मधुप्रवाहस्य निपातनादेत्स पुष्पैश्च चोद्वहदः
 शिलाः प्रचुरस्तायस्मिन्सतथोक्तः तुंगज्जलतश्च योदेरास्तस्मिन्संस्थितोनिषण्णः कुल्याहविमानदी कु

सर्ग-१५

१३॥

स्यास्याहृत्रिमानदीसमरः तयासमंतुल्यं यदंतरमवकाशास्तस्मिन्निवेशितेपादपद्येयेनसतथोक्तः नद्यामु
 मन्तगंगायां स्नातीति नदीप्तः स्रुपीतियोगविभागात्कः निनदीभ्यां स्नातेः कौशल्यइति प्रवृत्तमनदी स्नाने कुश
 लइत्यर्थः स्वकीयं लपनेमुखंतस्मिन्नेकेकेचलोद्गोनेत्राणियेषांतानुसतथोक्तानुतामुभयानुप्रभितः परितः
 प्रसमीक्षमाणो विलोकमानः सन् रेमे ॥ ५३ ॥ तस्येति जले विहारे विलासस्तत्र विचारदो निधुणस्तस्य सतथो
 तस्यांसयीर्जलविहारविशारदस्य श्रीमन्तवांबुधरभास्करयोः प्रसक्तम् ॥ मुक्ताफलोच्चलरुचस्तरलाः यतं
 सोरेनुभृशं भुजगराजफणाइवायः ॥ ५४ ॥ तस्मात्सिद्धुत्तरं यद्वाकराभ्यां यं निपातयति तंतसुदारलीलः
 यारिस्रवेशाण्युगेनसवीक्षमाणस्तेनोत्समानमनवस्थितसुज्जहास ॥ ५४ ॥ कस्यतस्य श्रीहरेः श्रीमान् नवो
 यंबुधरो मधुसूदनास्करेणोभमानेतयोस्तथोक्तयो रंसयोः स्कंधयोः प्रसक्तं निरंतरं यथातथायतं सौमुक्ता
 फलवदुच्चलरुचः कांतयो यामांतास्तथोक्ताः तरलाश्चलाप्रापीतलानि भुजगानां सर्पाणां राजेति भुजगरा
 जः शेषस्तस्य फणाभोगा इव भृशमतिशयं रजःरुचिरे ॥ ५४ ॥ तत्रोत्तरं सिद्धुत्तरा महसो मोक्षदायि मोवाली
 लाविहारायस्य सतथोक्तः स श्रीहरिः तस्या उन्मन्तगंगायाः स्नानः प्रवाहस्तस्मिन् यं यं भक्तजनैर्यदनेः पदा

हरिसं-
॥१३॥

भांकराभांवापुतरमतिर्त्तर्णम् नियातयति तेन स्रोतसो ह्यमानमाह्वयमाणम् अतएवानवस्थितं अव-
स्थारहितं आकुलमिति यावत् तं तं भक्तजनं पारिप्लवं च चले यदीक्षण युगं तत्र युगलं तेन निरीक्षमाणः सन्
उज्जहासत कूटहला लो कनली लयो चैहं सति स्म ॥५४॥ श्री सेति ह्यता मुरूणि बहू निरुह्यता निपुण्यो
नियै स्तै तथोक्ताः ते भक्तजनाः प्रताप्यतः करणग्रीधकानितस्य श्रीहरेरंघ्रियुगयोः यादयुगमयोः संबंधी
निभवं संसारमपघ्नं तिनवर्तयंतौ तितथोक्ता निक्कि वैति क्लिपू सखिलानिपयों सिनि धौतानिर्णिक्तात
प्रीसातदंघ्रीयुगयोः सखिलानिभूयः प्रतानिते निजकरंजलिभिः पिबंतः ॥ निर्धौततत्तनुजलानिभवापह
नितस्याहृतोरुहृताः सहते नरे मुः ॥५५॥ आर्वा विषस्थयति सारभुजा हतानां वारामृदं गारवसन्निभ
तामुपेताः कादंबसारसविनादयुजो विरावागानेस्य मांगलिकत्वं मुदं वितेनुः ॥५६॥ स्य श्रीहरेः तनुधैस्ता
नितथोक्ता निया निजलानिता निच निजाः स्वकीयायोः करंजलयस्तैः प्रीसाभूयो मुहुः पिबंतः संतस्तासा
नं ह्यं तेन हरिणा सह रे मुः ॥५५॥ आर्वा विष इति मृदं गस्य योरवः शूद्रस्तेन सन्निभतो तु व्यतामुपेताः प्राप्ताः
कादंबाः कलहंसाः सारसाश्चैतथा ये निनादारवास्तैः पुंजती तितथोक्ताः आर्वा स्ता लुगता देह्यतया वि

सर्ग-१५

॥१३॥

क्षेत्री वतितत्र विषमे धांते तथोक्ताः आर्वा विषाः सर्पाः पृषोदरादित्वात्साधुतेषां स्थयति रधीनाः शेष
स्तद्वृक्षारोबलं यो लौत आभू तौ यो भुजौ ताभ्यामाहतास्ताडितास्तासां म वरामपो विरावाः शूद्राः गानेः स्य श्री
हरेः मंगलं प्रयोजनमस्तेषां मितितथोक्ता निषयोजनमिति वक्तुं सैकं देनाश्च तथाभूता निया नित्थीणि
वाद्यानितैः यामुत् हर्षसां वितेनुर्विस्तारयामासुः ॥५६॥ आलोलैति आलोलै चंचले येषां चनेतयोर्विलासः
कटाक्षरूपस्तेन ललापं प्रधानं श्रेष्ठैः सथैः लीलान्गीभायस्य तन्नथोक्त प्रधानध्वज शृंगेषु पुंड्रबालधिर
आलोलै चन विलासललामलीलं तस्मानं विनाद्वी करतुं दत्तुष्टम् ॥ उरुकु ह्यनूतनसरीतमधश्चकारस्वी
यश्चिया तुलितया सतुषारलेनाम् ॥५७॥ निर्धौतपुत्ररचनेरमणीयवक्त्रे पाथो भरादतिरामवलं विनीभिः ॥
चित्रलविः कतरतः कषिवांतरां प्रित्तस्य तानि चिकुराप्ररुवहरीभिः ॥५८॥ क्षमरुभूषावातिप्रभावेयुलल
मंसादत्रलामचेति रुद्रः विनादाः श्रुभयैव्णी करजलकणां स्तेषां वृंदेन जुष्टं सेविते तस्य श्रीहरेः आननं मुखं अ
तुलितया अंसदहृपास्वीयश्चिया नित्तगोभया तुषारसहिमस्य लेनां विंदस्तेः सहवर्त्तमानं उरुकु ह्यनूतनपुत्रं य
भूतनं नवीनं सरीतं कमलमधश्चकारतिरश्चकार ॥५७॥ निर्धौतैति निर्धौता क्षालितापुत्ररचनायस्य तन्नथो

हरिसं-
॥१५॥

सर्ग-१५

कंतस्मिन् तस्य श्रीहरेः रमणीयं रम्यं यद्दृक्कं मुखं तस्मिन्पाथ्यसामंभसो भूरीभारस्तस्मात् अत्रितिरामदक्षमः
वलेविनीभिविलंबमानाभिरिसुथः अंबुजानापद्मानारजोभिः कपिनानिषीताम्यंतराणि मध्यभागायांसाता
स्ताभिस्तथोक्ताभिः विकुराणां केशानां यामग्राणि ताम्पेव कष्टुवद्वृष्यौलतास्ताभिः चित्रस्य पत्रचूनाविश्र
षस्यच्छविः शोभायतानिसंयादित्वा विपूर्वांस्तनोतेः कर्मणिलुङ्गे अत्र चित्रस्य चित्रविरचितिनिदर्शनाभेदः
५७ ॥ अस्मेति चलेतस्तरलास्तरगायस्मिस्तन्नथोक्तं तस्मिन्पथसिजले महौ सलभरविंदं कर्तुः अत्र विंदं म

अस्योन्नमेन च महोसलमाननेनैकं जितं कुचलयं रभसान्ननर्त इत्यं पयस्यलिरुतेरिव गायञ्चेर्नत्र श्रिया चक्र
लयापि चलन्तरो ॥५८॥

होसलमिसमरः अस्पयुंसः उन्नमेनोद्धृष्टेन आननेन मुखेन एकमहमेव न जितं किंतु बहुल
या अधिकयाने त्रिश्रिया लोचनशोभया कुचलयमपि जितम् इत्यं भूतलक्षण इति तृतीयानननर्तनदुःखं च भिः सहेति मया यात नृस निस्सिव अत्र तं रं ग व
नने हेतुके महोसल चलने सा लिनो ददर्ष्य हेतु कसगान नृसत्वात्वे क्षण क्रियानि मिना क्रियास रूपो संशवावा ५९

पाथोरुहाणीति श्रियाशोभया पाथोरुहाणिकमलानि परितर्ज्यतापरिभर्स्यतातेषो तिरमणीयेनेसुथः ।
स्मितवतामंदहास्यस्य क्लेनप्रतिमां प्रति विवेगतेन प्रतिमानं प्रति विवमिसमरः तस्य श्रीहरेः मुखेन अलंकर
तामंभोसितलानियसाः साविहितः हनउपकारे विहारानुकूल्यरूपाययासा इत्यंतेनोपकृतास्य च तस्योप
चिकीर्षु रिसुथः अमलानिमला उन्मन्नसिंधुः प्रसादस्य स्वच्छत्वं सफलत्वं अर्थगौरववत्त्वच्छी समामनिवा
हः लेभे प्राप स्वच्छा एव परं रूपं क्रियते स्वयं चोपकुर्वते तेषामिति भावः अत्रोन्मन्नसिंधुविश्रोषणपदार्थस्य स

पाथोरुहाणि परितर्ज्यता मुखेन तस्य श्रिया स्मितवता प्रतिमागतेन ॥ उन्मन्नसिंधु रमुलाविहितोपकारे
भे प्रसादसफलत्वं लंकरतोभाः ॥६०॥ रम्यानने शिरसितप्रकरैर्नितांततस्याकुलेतं लविगाहनता वृत्तांतम् ॥
जिपेक्षिरफनिकरं तरिते पयो तं मुग्धस्थिते सितपरागधुतं प्रफुट्टम् ॥६१॥ फलत्वं प्रति हेतुमन्ताकार्यं
गमलंकारः ॥६०॥ रम्याननमिति जलेषु विगाहनतो विगाहनास्यवेशाद्धेतोः नितांतमसं तम् अत्र कुलैर्विकी
र्णैः शिरसितप्रकरैः केशासमूहैः वृत्तांतवृत्तांश्च न्ना अंताः प्रातायस्य तन्नथोक्तं तस्य श्रीहरेः मुग्धरम्यं स्मि
तं यस्मिस्तन्नथोक्तं यदानं मुखं मुग्धैरेकाणां भृंगाणां निकरः समूहस्तेनांतरितं संताता वररामं सिताः शुभा

येपरागाः पुष्पराजांसितैर्युतं प्रफुल्लं विकचंपयोतंकमलं जिणैजयतिस्म ॥६१॥ आलोकरंतिजलेविहारः क्रीडा
तेनगतो नष्टः अंगरागोद्युत्तमं निस्सक्तानिजलविहारातु कूल्यविघातकतया विमृष्टानिमंडनानियेनस
तथोक्तस्तथापि श्रियंश्रीभामुं प्रादधाने विज्ञानंश्रीभाकराणाभावेपि श्रीभमान इति विभावनालंकारः तं
श्रीहरिं विलोक्यतीतेः प्रसन्नैः भक्तैः मनोरमैरारम्येण तस्य श्रीहरेर्विग्रहेण देहेनैव विभूषणमलंकृतं नतु
विभूषणो नतद्वपु रिसक्षारथः इति समबोधिवुद्धम कर्मणि लुङ् स्वभावप्रमाणं किं विभूषणो रिति भावः ॥६३

आलोकरं तं जलविहारागतां गरागं निस्सक्तमंडनमपिश्रियमादधानम् ॥ श्रीतैर्विभूषणमलंकृतमेव भक्तैस्तद्वि
ग्रहेण समबोधिमनोरमैः ॥६३॥ निर्धौतचारुतिलकाः परिमृष्टहारास्तस्यावधूतचिकुराः सभया इवापुः ॥ आग
स्कृतोतित्राययोगमुपेयिवासः कंपमुकुर्मगवतः स्फुरंतं रंगाः ॥६४॥ निर्धौतेति निर्धौतं क्षालितं चारुमुदरं तिल
कंपेस्ते परिमृष्टा मर्दिता हारायैस्ते प्रवधूता विशिप्राश्चिकुराः केनायैस्ते भगवतः सर्वनियमनममर्थं स्पतस्य हरः अ
तिनित्राययोगं बहुप्रसंगं उपेयिवासः प्राप्रवतः रंगा कुर्मयः आगस्कृतो मंडनरंजनरूपापराधकारिणः अतएव
स्फुरंतं रंगमसंतं सभया इव तस्माद्ज्ञाना इव मुकुः कंपम आपुरीयुः स्वाभाविकसंकंपस्य भवेत्तु मुत्सेक्षते ॥६३॥

तस्येति युतिं शोभां तेजश्चोद्धतं प्रचुरवेगिभिर्बहुवेगवद्भिर्जलेनैतैश्च उलयोरभेदात् यद्वा जलंगोलकरे नीरे
क्रीडरेचनं उभवेदिति विभूः प्रलोभा न्मोहादिवाहनाग्रहीनाः विपुलाधिकायास्तुतिः प्रवन्ताम् आप्रवतः ॥
प्राप्ता अमत्रधनग्रहबंधनादिप्रांघ्राप्ता अतएव लुसभासौ नष्टकांतयः तस्य श्रीहरेः उन्तंसकाः क्लृप्ताः ॥
अत्र लोके भद्रोः धिकारोपेयांते तथोक्ता ये सचिवा अमासा इव नृणां अलं शोकास्पदं लययुः प्रापुः ॥६४॥ आ
वानिति ध्वस्तः प्रतृपित आतपस्मात्तरुधिको भिभवो येन सतथोक्तः नाशितो ह्यमबाधः शनेर्महं आवानुवह

तस्माहताः प्रचुरवेगिजलेः प्रलोभा उन्तंसका इव ययुर्द्युतिमुद्धतं ॥ शो अलमत्र विपुलस्तुतिमा प्रवंतो
भ्रष्टाधिकारमचिवा इव लुसभासः ॥६४॥ आवाच्छनैः परिगृहीतनुषारवारो धस्तातपो वै भिभा
वः परिमृष्टवार्जः ॥ तस्मै ददा विवत रंग चरेः समी रोहस्तावलंबनमिव प्रभवतुयायी ॥६५॥ न आट् प्र

र्वाहतेर्लदतस्य नृनादेनाः परिमृष्टानि विलोकितानि वार्तानिकमलानियेन सतथोक्तः पद्मगंधिरिसर्थैः
तरंगेषु चरतीति तथोक्तः चरेषु इति तद्वसयः अतएव परिगृहीतस्तुतवागणो नृणां करणो वारः समूहो येन सतथो
क्तः समी रोवायुः प्रभवेस्वामिने अतुयायी भुजिष्य इव तस्मै श्रीहरये हस्तावलंबने ददा विवेसुक्षा ॥६५॥

हरिसं.
॥१७॥

श्रीहरियज्ञो निबद्धप्राकृतपद्यानि कार्त्तयतांतेषां भक्तजनानाम् माधुर्यतो मधुरत्वेन हेतुना मधुरं यज्ञीतंगानं
तेन समः प्रारवः ब्राह्मणेयानां नित्योक्तानि प्रविलायेयुक्तोः यक्षिणस्तेषां कुलानि वृंदा निजजनानां प
द्यानीमावलीषु येषु क्लिप्तुं प्रतर्हितामंतर्द्धनतां ययुः तथा हि परेण नितः परभूतः कएवतनः पुरतो मेषा दुर्भ
वेत् प्रयश्शो भवेत्कोपी सर्थः अर्थान्तरमासो लंकारः ॥१७॥ तीरस्थितैरिति उक्तलापैरुच्चबद्धैः सरभसैः सानं
दैः गीतध्वनिश्रवणात्मेघनादर्शकया प्रसन्नैरिसर्थः स्निग्धस्वनेराश्रयोः सन्नमधुरशब्दैः विस्मयाद्भवति स्ति
तीरस्थितैः किं च त्रिरवुंति भिरुक्तलापैः स्निग्धस्वनेः सरभसैरभिवंद्यमानम् ॥ श्रोत्रेषु मूर्च्छति मनो जतरं स्मृतेयां गी
तातु सारिवरवारिमृदंगवाद्याम् ॥११॥ प्राप्नोति रिति मृतदं विरुससाई नेपथ्यं सदृधदाश्रिते निर्बलः ॥ सोक्तं
वैः स्वपरयज्ञो हरो वृत्तस्ते गी यद्भिर्निलयमगात्प्रत्यनादम् ॥१३॥ यथोभयाद्गीतगुदारहृतइति दंतिलः तीरस्थि
तैः त्रिरवुंति भिर्यूरैः अभिवंद्यमानं स्तयमानं मनोजतरं तेषां भक्तजनानां संबुधिगीतातु सारिगानानुक्लवरे
श्रेष्ठं चारितलंतदेवमृदंगस्तम्बाद्यवाद्याध्वनिः श्रोत्रेषु कर्णेषु मूर्च्छति स्म आ प्रोति स्म किलेति प्रसिद्धचेतेत् ॥
११॥ प्राप्नोति इति पूर्वोक्तप्रकरणे तैर्भक्तजनैः साई विरुसविक्री अस्वभक्तकरं गृहीतेति शेषः तदं पुलिनं च

सर्ग-१५
॥१७॥

मः नेपथ्यं वेपथं दधत् हरो नुरो निषण्ण उपविष्टः सोक्तं वैः सधेमभिः आश्रितैर्निजाश्रयंगतैः स्वस्वपरमुक्तं यं
द्यास्तज्ञायिञ्जिः तैरश्रवारादिभिः वृत्तो वेष्टितः मश्री हरिः सत्सूर्यनादे वाद्यद्योष्यसहितं यथा तथा निलयं स्वनि
वासस्थानम् अगात् अगच्छत् प्रहर्षणी यदृत्तं लक्षणं तूक्तं प्राक् ॥१३॥ अथेति अथ नलके लि विधाय स्वा
वासगमनानंतरं मुमुक्षुः प्रायश्चित्तानानुपपापवतां जनानामपिश्रयो विधाने स्वतंत्रतया ममर्थः स्वस्वात्मनः
पदे चरणैरतिरनससाधारणशीतिर्विद्युतेः स्येति तथोक्तः तदस्य स्वस्मिन्निमित्तमु विमित्तमुपतथाभूतोय आ
अथ स नितजनेर्विचिंससाईं प्रभुरभिगंतुमियेष जीर्णदुर्गम् ॥ स्वपदरतिमदाश्रितोपकृतो बभूव नयोक्षविधि
क्रूरमकामः ॥१३॥ इति श्री हरिसंभवे महाकाव्ये हर्ष्यके कविश्रीमद्विंसानंदवर्णने श्रीहरिप्रभावादेवर्णन
नामा पंचदशः सर्गः ॥१५॥ श्रितो जीर्णदुर्गनगरीयद्देवं तसिद्दहजो निजभक्तस्तेनोपकृतो हतं धेव्या कृतः स
श्रीहरिः आप्तकामः स्वस्वरेन परिपूर्णोपि बहवो नैके ये जनस्तेषां मोक्षविधिं क्रूरमसंतिकश्रेयो विधातुं कर्तुं
मिच्छुः सन् निजाप्राप्तीयायेतनाएकांतिकभक्तास्तेः साईं साकम् विचिंसगमनविचारं कृत्वा जीर्णदुर्गं जीर्णदु
र्गं खनगरं मुमुक्षुभिर्गंतुं इयेष इच्छति स्म पुष्पिताग्राहं लक्षणं तूक्तं प्राक् ॥१३॥ इति श्रीपदवाक्यप्रमां

॥१७॥

हरिसं-
॥१७॥

रायाशवारीणाधुरीणाविष्णुनाथभद्रात्मजदीनानाथभट्टशिष्यश्रीप्रसन्नवाक्कदेवश्रीसहजानंदस्वामिच
रणकमलोयासकगोपालानंदमुमुक्षुःप्रेरितमतिमाधवदाससत्सहायभासावटंकदयानुंकरात्मजश्री
हरिकृष्णैकभक्तभोलानाथकृतौश्रीहरिसंभवकाव्यस्यविद्वज्जनाह्लादिभाष्यव्याख्यायांपंचदशसर्गः॥
१५॥ लि० रावलजेगामीरानीसवत् १९५६ नाकागणशुद्धी ५ नेदीवसेश्रीमेंश्राणग्रामेसमाप्ता॥श्री॥

सर्ग-१५

॥१७॥